

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sămbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 1/2 lei S. E. 50 cr., S. mai 1 1/2 75 cr.
Pentru marile pe an 8 lei, 6 luni 4 lei, 3 luni 2 lei.
Pentru străinătate pe an 12 lei, 6 luni 6 lei, 3 luni 3 lei.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrația tipografică grădiniștenilor Sibiu, nr. Măgiorilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măgiorilor nr. 47.
Epistolele nedreptate se refuză. — Articuliile nepublicabile se înșoacă.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., de două ori 13 cr., — de trei ori 19 cr., pentru cu litere economice și pentru de 30 cr., pentru de-a mare publicitate.

Sibiul 30 Octomvre.

Cetitorii noștri au dinaintea lor decursul întreg al congresului nostru. Iși pot face înșuși icona despre bucată această de istorie națională bisericască a Românilor gr. or. din Transilvania și Ungaria, ce a avut loc din 1 până la 18 Octomvre a. c. Dicum bucată de istorie, pentru că de este încă multă actualitate în produsele congresului din cestiune, decursul lui aparține deja istoriei. Acum, ori cât s'ar scrie încă sau chiar subțimna cineva, vrînd a pune lumei ochelari colorați de vederi particulare, va judeca după logica cea neresturnată a faptelor, comparînd faptele cu principiile ce sînt fundamentale bisericii ortodoxe orientale așa după cum le-au așezat întemeietorii.

Cînd venim așa dară ca să facem o reprivere asupra unui period scurt de 17 zile nu ne vom ocupa cu mîrșuriri, ci vom atinge unele părți esențiale, cu scop de a mai pune la dispoziția istoriei materialul epistolar, material pe care istoria, cînd îl va afla de vîră treabă s'îl folosească cum va afla cu cale.

Instituțiunea congresului este pentru Români gr. or. din Transilvania și Ungaria favorabilă autonomiei bisericești în general promovăreii moralității milioanei de indivizi din cuprinsul metropolii gr. or. române. Toate particularitățile activității sale sînt subordonate ideii acesteia generale.

Ca se nu orbece nimenia, prin urmare nici o instituție compusă din reprezentanți unui organism cum este metropola, cînd o vorba de a aduce unu scop așa sublin, biserica noastră s'ă îngrijit încă din timpurii, care fericiatul Marele Andreiu le-a numit clasificata bisericii creștine, și de teren pozitiv. Temeiul acesta se cuprinde în canonul 34 apostolic.

FOIȚA.

„Manușa” lui Schiller.

Traducerea română dintr'o ediție poliglotă.
De curînd a apărut la librăria editor Fr. Thiel din Lipsa un fascicul nou (V) din „Schalks-Bibliothek” cuprînd: „Die Handschek. Von Friedrich von Schiller. Eine polyglothe Zusammenstellung von Fr. Thiel. Mit 24 Original-Illustrationen von W. Wellner”. (110 pag.) În carticica aceasta aflăm a-fără de traducere în 12 limbi înec: Einleitung — I. Die französische Version. A. Saint-Foix. Brantome. B. Der schottische Ritter Jacob Montgomery über de Lorges. C. Einige Nachrichten über das Haus Montgomery — II. Die italienische Version des Bandello — III. Die spanische Version des Timoneda — IV. Verwandte deutsche Versionen. A. Ein fünf reitzeit ein gefangen löwen. B. Guarinonis (Grüdel der Verwütung). C. Die Sage vom Kynast — V. Die Uebersetzungen — VI. Das

La prima vedere acest canon s'ar părea nou o schiță, unu poate și mai puțin. Este însă o schiță de un plan fundamental pe care se poate clădi frumoasă și armonioasă organismul cel mai complet, prin care s'ă se atînga cu cea mai mare înlesnire și cu mulțămirea tuturor părților, scopul de care am vorbit.

Schiță după cum nu o înfățișează Pidalionii episcopii canonici citate este: metropola o federațiune de episcopi și eparchii, care are în vedere administrațiunea generală, afaceri dogmatice și rituale, justiția bisericească. Ce trece peste aceste este al eparchiilor.

Pe temeii aceste este clădit statutul organic al metropolii noastre, care cele dogmatice, sacramentale-rituale le împărți sinodului arhieresc, administrațiunea generală arhierescului metropolitan ca organ executiv al legislativei generale a congresului și justiția, se înlege ca bisericească, se înțelege ca a atins scopul, fără de a fi figurativ pentru vremea din părțile planului fundamental, pe care trebuie să fie clădită o metropolie ortodoxă, ne prezentează propunerea de Co.șm a privitoare la reviziunea cărților bisericești.

Se nu crează nimenia ec, făcînd excepțiunea aceasta critica cu un singur obiect, vom se condamnăntă această activitate a congresului nostru. Scim se bisericești în anamite instanțe. Înșă și ceutabili pînă la indulgență. De aceea cănd cogîtam la raportul gen. al senatului strins bisericești al consistoriului metropolitan, precum și la a le

coloralate senatului, la cestiunea arondării protoprebitereilor; la cestiunea fondurilor comune, la cestiunea cauelor apelabile și la alte obiecte desălitate în congresul abia trecut, trebuie să mărturisim, că am simțit un progres față cu congresele de mai înainte. A fost prea adînc înnoptat instituțiunile noastre în nomoli timpurii vitrege pentru biserica noastră, că se se poate despropria dintr'odată prin o atingere magică, ca palatrile de aur din „o mie și una de nopti”.

Am vedut teneștiunile de a face din senatele consistoriului metropolitan birouri centrale de statistică bisericească; am vedut însă că d. e. dl. cav. de Pascariu, de sigur condus de ideea de a direcțiunea cea adevărată activității senatelor, a propus să se aserpte toate rapoartele și apoi să se pronunție congresul în merit asupra activității consistoriului metropolitan.

Am vedut la arondarea protoprebitereilor și la cestiunea fondurilor comune o înclinare spre amestec de concepte și spre o riguroasă centralizațiune. În decursul dezbaterilor acestor obiecte s'au auzit mai de multe ori atîngîndu-se coarda teoriei, că congresul trebuie se controleze și sancționeze pînă și detașuri administrative din sferele de jos ale eparchiilor, înșă și fără cuvînt, a putut dice un deputat, că în cele din urmă nici clopotele dale bisericii nu se vor pute trage fără de scirea congresului. De altă parte însă am auzit cum însuși președintele a tras atențiunea că specialitate (d. e. la arondare) trebuie concredute sinoadelor, eparchiale; am auzit cum d. e. dl. Dr. Los Gall *) în îndreptat părerele reticite, cării privian cestiunea arondării chiar și o priveau părțile speciale de cauză apelabile, demonstrînd că aci o vorba de acte legislative de organizațiune,

*) Din decursul discursului dl. Gall nu s'au a treuit în raportul juriului nostru.

transpuse congresului pentru evidență și încat e posibil pentru uniformitate, că însăși congresul prin un conclud se mai asinite a hotărînt a nu intra în detașuri și a recunoscut că nu se poate ocupa cu cestiuni locale a căror împingurări nu sînt mai de aproape cunoscut. Am auzit cum unopul dintre frașții, dl. Dr. Alecsandru Mocoșanu, a recunoscut că la 1874 s'au făcut o greșală cînd s'au votat competența congresului în judecarea afacerii fondurilor comune dintre Aradani și Caranebișeni, măcar că din protocolul acela este invădat că la ocaziunea votării nominale de atunci și dînuș este în șirul celor ce au votat pentru greșală.

Preste tot putem dice, că dacă pe ici pe colea, începînd dale verificări aleșilor, s'au arătat că sînt și oameni în congres, a căror înșinută este că legea fundamentală se fie dorințele lor, aceasta nu se poate dice de congres în totalitate lui, și nici de majoritatea eventuală dintrunsul.

Teoria centralizării fără marginii, după cum s'au putut vedea și din raporturile publicate, a perdit mult din aderență. Căci afară de prea puțin, care se condue de interese particulare mai sînt carăși numai puțin, cari neșind sau neșocunoscînd terenul canonic, în sferele cărui trebuie să se mizeze legalizațiunea bisericești noastre, cred că și aci o aplicabilă centralizațiunea din statul politic.

Afacerea fondurilor comune ne dă dovada că majoritatea congresului a fost condusă de ideea legitimă, că administrațiunea averilor bisericești se nu țo a t a în conformitate cu statutul organic.

Chiar și cestiunea arhiericești vicariului în arhierchieșca, care ne-au revocat în memorie unele antipatii personale, pe care timpul de șapte ani se vede că încă nu le-au putut aplană, a dovedit că s'au discutat destul de calm, cu argumente înute din cunoștință și din neșocunștință așpîndimtelor

Metrum — VII. Compositionen — VIII Illustrationen — IX. Parodien. — Illustratiunea lui Wellner sînt de genul celor ce le aflăm la cunoscutul Moritz Busch

Pe noi ne interesează cu deosebire atențiunea progresivă a străinătății față cu limba română: din profeta editorului vedem adecă, cum dl. Eminescu a fost anume recercent prin mijloacele consistoriului german G r i s e b a c h din București, a man G r i s e b a c h lui Schiller în limba română pentru ediția poliglotă de față. Apoi ne bucurăm că dl. Eminescu ne dat o traducție, care se poate prezenta fără cea mai mică șeeală lîngă ori și care din caleale 11 traducerii, toate fiind de autori eminenți.

Manușa.

Lîngă a leilor grădina regale Francis așteaptă, Ca să veadă, cum s'o'ncinge într-o feare luptă dreaptă, Împregiur cei mari ai țerii și ai statului s'adună, Pe balconul 'nalt se aşiază dame' n veselă cunună.

Regule din omușă, sare-o poartă din pipite, S' un leu este în față, cîmpătat, cu parul înmăț, S' un leu este în față, oacă lung și, a lui coamă Scurtînd-o, și pîntecide mușchii și s'apărăză-și jo.

Regule un semn mai face, se deschide-o altă poartă, Și dintr'înșă se rapede O șeebăte salt un tîgru, care, cînd pe leu îl vede,

Muge tare Coadă rotă o'nvărtice, Scoate limba, S' un leu este în față, cercul ce ocoleșce, Sforăie înversutat, Apoi normalînd se-ntinde Lîngă el.

Regule mai face un semn, S' pe două porți deschide Se așiază doi leopărzi, Ce se pofia înmășă de-a lupta se și aruncă Peșta țigra,

Dar' acesta îl apacă în cîmplile lui ghiare, Leu' înșug, Se ridică le piciorare, Fereale se înșorează, S'împregiur, arînd de dorul de-a se sfîșia între ele, Se aşază.

O frumoasă mînd scapă, de pe margine de-altau, O mîșcă, drept la mijloc, între țigru și leu, Eară dama Cuișiguda dîșe-atunci, blîndu-și jo,

Cașavalerii Delorșes: „Dă! amoral și-și ferbite, cum te juri în ori ce oară,

„S' te vezi, „Mergi manușa de-mi ridică!”

Cașavaleru-alargă lute, se coboră În groșava prejmurie, căcăș sigur, fără frică, Din mijloc-așcori monștri Cu-s'au îdegete 'ndreșete el mînușă o-ridică.

Cu mirare și cu groază Damele și cavalerii l-au privit, Înșă foarte liniștit El mînușă o-duce înșopot.

De-a lui laudă s'au ori ce gură, Cuișiguda îl priveșce o și gîngăș căldură, Ce s' promise, că noroc-ă și aproape — Dar' mînușă el în față i-ouă: „Doamnă moș, o mulțămire acesteia n'o mai voia!”

S'o' încă numai decit. M. Eminescu.

pest. Corr. nici din rectificările oficiului „W. Abend post“.

Cu se alină mai bună cunoștință și publicul nostru despre ce este vorba reproducem la alt loc rapoartele cu pricina din comisiunea delegației ungurești.

Kállay a exprimat conțutul Robilant, ambasadorul Italiei parerea sa de răsunătoare „neapăsătoare” a babilonului „na de diacabala” care petrecute Lună în comisiunea deleg. ung.

Telegrama de la Roma spun că Mancini este „mulțumit” cu declarațiile lui Kállay. O furtună însă, deosebite unanim presa vienieză, tot se așteaptă din partea Italianilor luați prea puțin în comisiunea deleg. ung. dacă nu mai curând, în parlament după ce se va intra în.

În Matia s-a pornit o mișcare puternică contra autorităților de acolo pentru introducerea silită a limbii engleze. În Floriana sa ținut un meeting cercat de vreo 7.000 de locuitori, unde s-au ținut foarte violente. Poliția a intervenit și a arestat pe mai mulți participanți care ocaziune se potociră și scene săguroase. Maltesi în fine o luă la rugă, strigând: „Trăiască Italia! Trăiască Italia!” Jos cu siliciozii din Europa. Reginei Victoria i-au trimis o petiție subscrisă de 15.000 de locuitori, prin care o roagă, să pună capăt despotismului amplioților de pe insula Malta.

Principele Bismarck, neștig pe rezultatul alegerilor în parlamentul german, amenință cu demisionarea. Să se treacă la omenii care cred că Bismarck va demisiona. Opiniunea publică din Germania și Austro-Ungaria e mai așteptată a crede în remanerea lui Bismarck și în disoluținea parlamentului.

Ministerii francezi a demisionat. Gambetta e însărcinat cu compunerea unui cabinet.

Prin decret reg. e camerile române sunt convocate pe 15/27 Noembrie în sesiunea ordinară.

„Românul a început a comenta discursurile din delegațiunile austr. Mai la vale comunicăm cetitorilor unul din acele comentarii.

Descoperiri asupra politicii esterne.

La 6 Noembrie n. comisiunea bugetară a delegațiunii ungurești a ținut o ședință, în care s-au petrecut unele lucrări de fond deosebite politice eminență. Criteriul caracteristic al acestei conferențe diplomatice au fost unele descoperiri diplomatice sau mai bine zicând ne diplomatice, care au arătat o lumină foarte drastică asupra situațiunii politice actuale. Kállay s-a pronunțat totuși mult înveștat ba a spus că „provocator asupra Italiei” Limbuzul ungar, în care li a plecat dinți Kállay a să respictora asupra unei țări, al cărui monarh abia a părăsit capitala Austriei, e un ce ne mai moment în obiceiurile diplomatice. Dnul Kállay a zis adică că „din partea Italiei n'aveam nimic de așteptat și n'aveam să se temem de nimic”, că „numai întru interes esterne și întru interes ale Italiei” au adus pe regele Umberto în Viena. Prelungă aceste o de remarcă și a sălă expectațiune tot așa de vătămătoare.

Contele Andrassy s'a pronunțat asupra dinastiei italiene totuși mult necruțitor și îngâmăfă înțic și vine omului a crede că monarhia noastră sa a în Italia într-un raport din cel mai ostile.

Alinașu Austro-Ungariei cu Germania e punctul central al raporturilor internaționale europene, decât putem crede cuvintelor dui Kállay. Dacă părează acesteii diplomat, rapor-

turile dintre Austro-Ungaria și Germania sînt foarte intime, „și” raporturile dintre Rusia și Germania sînt reci. La Dantzig nu s'au discutat „ceștiuni practice”. Despre o întrevedere a împăratului Francisc Iosif cu țarul Rusiei n'au fost nici cînd vorbă. România, dar mai cu samă Serbia sînt legate mai strîns de monarhia Austro-Ungariei.

Vom vedea într-un alt evenimentele viitoare vor justifica aceste vederi ale aceluiași diplomat unguresc. Premizînd aceste surse lăsam se urmeze cele ce s'au petrecut în ședința de la 6 Noembrie.

Președintele comisiunii afacerilor esterne provoacă pe membri a îndrepta eventual întrebări către reprezentantul ministeriului de esterne.

L. Karmann pune următoarele întrebări:

1. Cine a luat inițiativa la întrevedere de la Danzig, care a fost scopul și rezultatul acestei întrevederi? Invoele stabilite acolo sînt ele de acord cu sfera intereselor austro-ungare și germane? 2. La ce inițiativă a urmat călătoria regelui Italiei la Viena? 3. În ce stadiu se află negocierile relative la costința Dunării? 4. În ce stadiu se află negocierile relative la joncțiunile drumurilor ferate turcesce?

Seful de secțiune în ministeriul de esterne Kállay răspunde cu privire la costința primă, că raporturile monarhiei noastre cu celelalte puteri sînt cele mai bune și și nici un motiv pentru a propune că ele nu vor rămâne aceleși și pe viitor.

Încă pentru întrevedere de la Dantzig, la aceasta a participat țarul Rusiei cu ministrii săi și împăratul Germaniei cu cancelarul imperial. Afară de acesta n'au mai luat nimeni parte, prin urmare nu se poate da un răspuns precis la întrebarea formulată cu atîta precizie.

Kállay răspunde nice raporturile sosele della ambasada Austriei din Berlin și Petersburg. Din aceste raporturi se vede, că întrevedere de la Danzig nu s'a ocupat cu ceștiuni politice concrete, ci ea a avut în genere un caracter paacnic și conservativ contribuind astfel la consolidarea păcii europene. Kállay încă pentru persoana sa a condus pe o cale mai bună față la întrevedere, acolo s'au stipulat convențiunile nicei verabile nici în scris.

Relativ la visita Regelui din Italia, inițiativa a emanat exclusiv din partea Italiei și prin urmare noi nu sîntem competenți a explica motivele acestei călătorii. Atît în privința condițiilor temeinic din raporturile esterne și din cele interne ale Italiei, că monarhia noastră ca fiind cu deosebire în interesul său propriu, pentru că încă pentru noi: noi n'aveam de a ne teme de nimic din partea Italiei.

Trecînd la costința Dunării n'au condus pe o cale mai bună esterne reasamblate de către ministrii de esterne internă zicînd: Negocierile diplomatice nu sînt încă încheiate.

Contele Ant. Szécheny reconvoacă pe deplin greutățile ce i se pun costinței dămăre în cale, se provoacă la anul 1856, când încercarea de a rezolvi această costințe a întîmplat aceleși greutăți, și la impregnațiunile esterne încoace stătele dămăre mai nici un decăzător și Serbia, nu s'au fost de credință răstăcut, că regularea portilor de fer ar putea periclitiza siguranța lor.

Contele Iuliu Andrassy a primit cu mare linișire declarațiunile reprezentantului ministeriului de esterne,

mai cu samă pasajul ce se referența la Italia. Nici eu nu am înțeles din ce genialul politic, mai cu samă dela lămurirea raportului nostru cu Germania, de îndreptarea italiiană fiind că aceasta e mai mult un pericol pentru Italia însăși decât pentru noi. În cazul când iar fi succes irredentei s'aduce pe Italia într-un reșobiu cu Austro-Ungaria, arau posibile numai două eventualități: acest reșobiu sau să rămână cu învingerea din partea Italiei și în cazul acesta era în același timp învingerea partidei republicane care a provocat acest reșobiu — sau Italia era bătută, și acest desastru devenea chiar fatal pentru dinastia italiiană. Deci eu sînt pe deplin convins despre sinceritatea prietenii italiiane și despre faptul că în acest moment noi, ca guvernul italian, avem grănitale noastre italiiane.

Încă pentru costința Dunării este cu puțină ca interesele sovinișmii român să se îndrepte contra noastră, dar interesele României însăși sînt pe deplin identice cu ale noastre și decănd România a devenit un stat independent și prin urmare, mai puțin lucrul de scutul României acest reșobiu e avânt. Am mai putea ca ori cînd alăstăda la o bună înțelegere între noi.

Ministru comun de finanțe Slavy Interpretănd declarațiunile contelui Andrassy adaugă că acesta nu a voit a dice că acum noi nu am mai avese portăm grige de apărarea grănitelor italiiane. Contele Andrassy (întrerupînd) observă că a înțeles numai înțelesul extraordinare, cu deosebire însăși punerea forțelor militare de alungul grănităii.

Ios. Slavy (continund) replică, că și el a priceput cuvintele contelui Andrassy în acest sens și e pe deplin învoit cu dînsul, dar cu toate aceste crede că dispunții cu privire la siguranța grănitelor noastre nu sînt cu adevărat necesare.

Lud. Csernatory: A fost vorba de două întrevederi, eu va voi vorbi despre o altă întrevedere care nu arat, anume despre convenirea monarhului Francisc Iosif cu țarul Alexandru. Nu întreb, urma-va aceasta întrevedere în cazul, ci întreb, fosta ea intenționată în trecut, și dacă a fost, pentru ce n'au realizat.

Kállay declară în mult categoric și oficial că despre această întrevedere nu a fost vorba nici din parte nici din alta. Geneza acestei surse se poate căuta cel mult în împregjurarea, că de atunci încoace s'a dat ordinul de a se renova clădirile dela stațiunile drumurilor de cale ferată. Alți care n'au s'a întemplat dar firește nu este achișia nici posibilitatea ca ambii monarhi să se poată și întălni vreo dată oare unde-va, dar până acum nu s'a întemplat nimic ce ar putea ni în necu cu o asemenea convenire.

L. Csernatory declară și deosebit multă încredință în costința de întrevedere e foarte naturală, numai să nu se întemple lucruri contra intereselor noastre italiiane.

Des. Szilagy: Din cele ce am auzit până acum vîd că punctul cardinal al politicii esterne e raportul nostru cu Germania.

Deci întreb, dacă acest raport s'alterat prin întrevedere de la Dantzig?

Kállay declară că răspunde bucuros la aceasta întrebare. Pentru apărarea aceluia raport dînsul ia ca bază numai costința concretă. Nu s'a întemplat nimic ce ar putea să arde o alterare a raportului dintre noi și Germania. Din contra, în costinți comune sau de acele ce

Revista politică.

Sibiu, la 27 Octombrie

Mai mult o dată limbajul cel sunet al celor trei bărbați de stat maghiari (Kállay, Salazy, Andrassy) a suprin în lumea politică rectificările oficioase, am putut dice ofițial în luna decembrie „W. Abend post” în data după publicarea raportului din comisiunea delegației ungurești.

Toată presa independentă a tă uminită și nu scie ce se alegea nici din expectațiunile publicate în „B-

ating pe una dintre ambele state aliate, ambele guverne mergând în mână. Raportul nostru a fost și până acum foarte întin și dacă mai poate să intimideze, această intimidare putem dice că e și mai potențat în timpul din urmă.

Des. Szilagyî s'a convins din cartea roșă că intimidarea aceasta s'a validată și în orient și anume așa că Germania s'a întreprins pentru interesele sale asupra cînd și pe unde s'a aliat în contrast cu politica Rusiei. Deci întreb: nu s'a operat vre-o schimbare în această direcție de-ănd se observă de nou o apropiere între Rusia și Germania?

Kállay: Intimitatea amintită nu se referă exclusiv numai la orient ci ea se afirmă pretotdeauna, unde interesele nu se află în contrast. Ba întrebarea s'ar pute pune și așa: Oare apropierea dintre Rusia și Germania nu va face să dispară unele greutăți ce ni le acășăm până acum influența Rusiei în Balcani?

Des. Szilagyî în cu plăcere la cunoștință aceste declarații cu atât mai vîrtos cu cât bugetul armatei este astfel încît intrînsul nu se reflectează deloc aceluia stare liniștită. După cele ce a auzit lucrările fortificatoare ce se fac la granița noastră Italiană și care cer unele considerabile și se par surprinzătoare.

Contele Ant. Saecsen nu vede în lucrările fortificatoare expresiunea momentanei situații politice, ci numai expresiunea trebuințelor permanente ale statului. Fiecare stat are dreptul să se apere și siguranța independentă de schimbătoarele relații politice.

Des. Szilagyî declară că a voit să constată numai că raportul nostru întin cu Italia nu și-a aflat până acum expresiunea în bas.

Ministrul de finanțe Slavy respice că această întrebare și-a aflat și-a expresiunea și în bani, căi unele măsuri de precauție militare s'a devenit acum superflue. Dealtmîntreua monarhia trebuie să și conserve forța la orice caz.

Sfîl de secțiune Kállay revine dintr-astupă chestiune în discuțiile conferinței de patru conferințe d'astupă despre joncțiune. Într-o altă atinge greutatea ce s'impingintă chestiunea în Constantinopol. Poarta s'a temut că monarhia noastră vedește joncțiunea Salonică numai pentru un viitor și că ea nu are de feră vrea să înaintare spre Salonic. Această presupunere însă e ne înteviată, pentru că dacă am avea asemenea intențiune, construirea acesteii linii ar fi numai o chestiune de timp. Pentru că în cazul emeriilor împăratului trebuie să declarăm în mod categoric, apriat și oficial că un asemenea plan, o asemenea intențiune nu există și nu există nicicium. Noi dorim și cerem această joncțiune numai din considerații unu comerciale. Sultânul a guvernat în scop de a învior și a învior și un semn favorabil de a comerțului laudă d'astupă, ba am pute dice o ghoabă în ceapă pierde din teretura. Cei din Constantinopol încep a se convinge că noi nu numai un pretindem Salonicul ci Turcia și s'întin a se rădîni de monarhia în Europa Ungară. Deci se poate concludă că joncțiunea de fer este pe cale de a se realiza.

Raportul M. Falk cere o deslușire asupra studiului, în care s'a făcut acum chestiunea s'ar besească. Kállay respunde că ea poate fi luată în discuție numai în raporturile noastre cu Serbia și sunt atât de bune cum și au fost

dici odată, și s'afirmă că entuziasmele și monarhia noastră poate conta întin orice împregiurări la amiciția sinceră a Serbiei. Această situațiune nu se va altera nici prin o eventuală schimbare a guvernului, pentru că este de folos buna înțelegere cu monarhia noastră.

Dr. M. Falk mai pune o întrebare: dacă este adevărat că monarhia noastră a fost provocată din partea puterilor externe să sprijinească în susținerea eventuală contra nihilismului în Bulgaria, sau nu a altor stăruințe revoluționare, și dacă este adevărat, remarcă a ministrului apriat și categoric micul punct de vedere legal, dacă această chestiune se ține de sfera de activitate a guvernului din ambele părți și de activitate de externe de ministrului de externe?

Kállay: Încît pentru prima întrebare voi rog să me cruțați cu răspunsul. Dintraltele sînt de acord pe deplin cu părerea oratorului, că chestiunile atinse se tin de competența revoluționară în Bulgaria, iar nu de ministrului de externe.

Des. Szilagyî întreabă, dacă legea militară publicată de curînd pentru Bosnia s'a notificat Portiei în ce formă și cu ce rezultat?

Jos. Slavy respunde că nu s'a notificat în nici o formă, ea nu poate da nici rezultat, fiind că nu există.

Cu aceste sedința s'a închis.

„Românul” și declarațiunea lui Kállay în delegațiunea austriacă.

Casă vorbim, (dice „R.”, în cunoștință de cauză despre declarațiunile făcute în sinul delegațiunii austriace de către ministrul provizoriu, d. Kállay, și de raporturile delegațiunii, d. de Pliener, cu chestiunea Danubiană am auzit să'vem sub ochii noștri tîstul întreg al acestor declarațiuni. Astăzi le cunoaștem și vedem că din ele reasă că eminenții bărbați de Stat austriaci au atins trei puncte principale, aceste sînt:

1. D. de Kállay susține că chipul cum aflăcarea Comisiunii Dunărene se află astăzi în legătură cu comisiunea mistă, este o moștenire a tratatului dela Berlin.

2. D. de Pliener dice că, Comisiunea Dunăreă încetînd la 1883, guvernul austro-ungar, va pute astăzi urma o politică de mîna liberă.

3. D. de Kállay relevază stema însemnată a chestiunii Dunărene de la care va depinde dacă monarhia va pute exercita la Dunărea-de-jos influența aceea pe care o pretinde absolutamente apărarea intereselor ei materiale.

Să cercetăm aceste declarațiuni una după alta: aici ele conțin în resumat punctual de vedere al politicii imperiului în chestiunea Dunării.

Spre a nu hîmna cu totul asupra primei declarațiunii am reținut tratatul dela Berlin și ambele Comisiuni Dunărene și căci ce este acela?

Art. 55 din faimosul tratat dispune că Comisiunea Dunăreă s'întin să fie înscărinată de a reglementa navigațiunea Dunării dela Portiile de fer până la Galați și de a supraveghea această și a întevintare.

Conținutul descripțiunii Comisiunii însărcinate trei delegați cu redactarea unui ante-proiect de reglementare.

Nimic mai regulat până aci.

D-nii delegați însă nu s'au marginit la îndepărtarea mandatului ce era dat de Comisiune. Ei au inventat și au pretins a crea o nouă persoană născută numai comisiune mistă. De ce oare mistă această comisiune? Pentru că se compune de trei ri-

verani și de un nevreran. Nu era dar o comisiune, și ea nu era în nici un fel totul nouă, o comisiune s'ingerează neprevăzută de nici o convențiune internațională. Erau oare d-nii delegați competenți de a propune crearea unei asemenea colectivități internaționale în afară de tratatele existente? De astupă să se înțeleagă că ei n'au avut-a competență de a crea dela sine o nouă comisiune mistă cu puteri speciale și funcționări alături cu comisiunea dintr-astupă dela Galați? Răspunse este că și noi Comisiunea Dunăreă nu este ca lasă decât o dată și se compune de trei membri, iar cari au semnat tratatul de Paris, conșinții, în ce privese chestiunea Dunării, de cel dela Berlin. Se mai poate îndoi cineva? Pentru acela s'au în declarațiunile făcute de către lasă d. baron de Haymerle și conținute în protocoalele congresului dela Berlin. Mult regretat bărbat de Stat austriac și-a dice nici o modifiștiune nu se poate aduce la situațiunea legală instituită de congres prin comisiuni speciale, fiindcă principiul noi nu se poate înlocui de cît prin autoritatea unui congres.

Afară de acesta tot baronul de Haymerle a făcut propunerea următoare conținută în protocolul 11:

— Reglementele de navigațiune în josul porților de fer vor fi conforme cu acela ce s'au seau vor fi întevintate în conșință cu cele ale Comisiunii române și în jos de Galați. Un comisar delegat de comisiunea europeană s'au supraveghea execuțiunea acestor regulamente.

Aceste două declarațiuni sînt prețioase pentru noi; ele sînt o călăuză pentru atitudinea legală a României în această chestiune. Dacă în celelalte, într-un mod clar și nedubitable, că pe cînd se discută tratatul dela Berlin nici nu era vorbă de comisiune mistă sau riverană. Singurul mandat legal al puterilor era comisiunea europeană, și propunerea d-nii de Haymerle îndată ce a fost aplicată, drept comisiune europeană, și ea trebuia să se facă de comisiunea europeană. Prin urmare făcerea și supraveghearea regulementelor ce trebuiau să se facă de comisiunea europeană. Prin urmare făcerea și supraveghearea regulementelor ce trebuiau să se facă de comisiunea europeană. Prin urmare făcerea și supraveghearea regulementelor ce trebuiau să se facă de comisiunea europeană. Prin urmare făcerea și supraveghearea regulementelor ce trebuiau să se facă de comisiunea europeană.

Să trecem la declarațiunea raportorei, d-nii de Pliener. El dice că comisiunea Dunăreă încetase de drept la 1883.

Și aici sîntem în desacord cu eminenții bărbați de stat austriac.

Puterile comisiunii sînt prelungeți până la 1883 dar aceasta nu implică că ele încetază de drept. Existența comisiunii are sorginea ei într-un principiu inserat în dreptul public european. Ea este păzitoare libertății Dunării, investită cu un mandat a căruia împlinire trebuie să fie supusă mandatorilor spre a decide dacă ei voiesc al prelungi sau al modifica. Ce dar voiesc se dice d. de Pliener prin declarațiunea că guvernul imperial va putea astăzi urma o politică de mîna liberă și s'întin a se înțeleagă că o maritimă că astăzi politica austriacă ar maritimă legate prin tratatele existente, care o împedecă de a ajunge la dominațiunea Dunării-de-jos? Astăzi nu s'ar putea înțelege prin ce este legată politica guvernului austro-ungar în-

te de 1883 și pentru ce va avea o nouă și mai bună după 1883.

Cred oare bărbații de stat din Viena și Pestă că comisiunea Dunăreă încetînd, va înceta și amestecul European pe Dunărea de jos? Această speranță, dacă există, n'are sorți de a se împlini; interesele puterilor se ardează principii și scopuri centrale va impune mai pentru a fi păstrate după capriciul unei seale altui puteri. Chiar dacă la 1883 puterile comisiunii europene nu vor fi prelungeți — luera ce nu dorim și nu credem că să va întâmpla — tot și garanțarea libertății de navigațiune pe Dunărea de jos va institui una control european supt o formă oare care. Atunci nu numai Austro-Ungaria va putea face politica de mîna liberă dar și celelalte puteri, și a-casta politică nu va putea nici o dată favoriza pe un singur stat dela instrumentațiunea. Deci România n'are a se teme de asemenea eventualitate, pe cît timp va sta pe tărîmul dreptului cu acel calm și cu o pace moderatiune care se cadă aceluia care apără o cauză dreaptă.

Vom scrie răspunderea la al treilea și la al patrulea instrumentațiune.

Domnia sa dice că de chestiunea Dunăreă s'a depinde dacă monarhia va exercita la Dunărea de jos influența aceea pe care o pretinde absolută, minte apărarea intereselor ei materiale.

Concepe întrebarea, cum oare la 1878 bărbații de Stat austro-ungari privit art. 55 din tratatul de la Berlin ca îndestulător pentru garanțarea intereselor austriace pe Dunărea de jos și astăzi ei susțin că garanțarea acestor interese depinde de înfăptuirea unei comisiuni miste neprevăzută de sus-josul tratat?

Prin ce interese monarhia sunt puse în pericol?

Libertatea Dunării este garanțată pentru tot.

Navigațiunea și comerțul austriac pe Dunăre au un monopol de fapt.

Dar aceasta nu mai pare destul; asistitorii ante-proiectului voiesc să dobîndească un monopol de drept, dîndu-i sancțiunea unui art. internațional. Intral fel nu vedem în ce comisiunea mistă poate prezenta mai multe garanții pentru aplicarea strictă a regulementelor elaborate de comisiunea europeană?

Intru adevăr, de ce reglementare navigațiunii Dunărene prin comisiunea europeană și aplicatiunea acestor regulemenți, prin puterile riverană și preponderantă și Europei, pot avea interese austriace?

Aceasta n'explicită d. de Kállay; și era natural să ne o explică, căi astăzi ar fi fost silit să mărturească că scopul politicii austriace este de a obține preponderanța absolută pe Dunărea de-jos.

Prin urmare aci suntem de acord cu eminențele ministrului austriac. Ca și dînsul dice:

Da, de la soluțiunea chestiunii Dunărene va depinde dacă monarhia austro-ungară, va putea exercita o influență preponderantă și cetroptitoare pe Dunărea-de-jos.

Acest mar adăver face pe puteri și pe noi Români în ce cerem că toate puterile să împedice în virtuțea tratatelor de la Paris și de la Berlin, predominarea unei singure puteri pe Dunărea liberă.

Statutele reuniunii femeilor române Selagiene.

SECTIUNEA I.

Scopul reuniunii și mijloacele angajerilor lui.

§ 1. Reuniunea va purta numirea: „Reuniunea femeilor române Selagiene.”

